

[Finansministeren.]

Normeringslove, endvidere ved Administrationsforskydninger og sidst, men ikke mindst, Lønrevisionen af 1931.

Til det ærede Medlem Hr. Hartel skal jeg sige, at jeg er enig med ham i, at det er ønskeligt, at Saneringsobligationerne afsættes bedst muligt, og jeg forstaar ogsaa, at det ærede Medlem erkender, at der fra de forskellige Institutioner vises Interesse for disse Papirer. Jeg tror ogsaa, det kan siges, at det efterhaanden er gaaet op for det obligationskøbende Publikum, at der her er et Anlægspapir, som fortjener Opmærksomhed.

Hvad det af det ærede Medlem rejste Spørgsmaal om Boggældssystemet angaar, skal jeg sige, som jeg ogsaa har gjort det ved en tidligere Lejlighed, at hele dette Spørgsmaal skal blive nærmere undersøgt og overvejet i Finansministeriet.

Det ærede Medlem spurgte, hvad der laa bag ved en Post paa 3 000 Kr. paa Hypotekbankens Regnskab anvendt til at betale en statsautoriseret Revision for. Jeg kan derom oplyse, at det drejer sig om to Poster, et Beløb af 1 000 Kr. og et andet Beløb paa 2 000 Kr., som er ydet til Revisionsinstituttet for Undersøgelser i specielle Tilfælde. Det er Vederlag een Gang for alle og har intet med den almindelige Revision at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen fortsatte sin Kritik af Beregningen af Statistisk Departements Detailpristal, dog uden at der kom noget væsentligt nyt frem. Jeg kan derfor henholde mig til den Redegørelse, jeg allerede har givet. Men over for den stærke Fremhævelse af, at Prisstigningen paa Fødevarer i de senere Aar har været større end for de andre Varegrupper, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at man ikke maa nøjes med saadan at pille en enkelt Varegruppe ud og se paa dens Prisforhold i en kortere Periode, hvor Prisbevægelsen gaar i en bestemt Retning. Priserne inden for de forskellige Varegrupper følges ikke altid ad, de bevæger sig i forskelligt Tempo og med større eller mindre Udsving. Det er netop derfor, der maa foretages Pristalsberegninger, og naar man nu udskiller Fødevarerne til særlig Behandling, faar man ikke det rigtige Billede frem, hvis man ikke betragter Bevægelsen igennem en længere Periode.

Hvis man f. Eks. blot gaar saa langt tilbage som til 1929, er Forholdet dette, at Fødevarerpriserne fra dette Tidspunkt og indtil 1932 faldt med 23 pCt.; derefter kom der saa en Stigning, men Stigningen har

indtil nu ikke bragt Fødevarerpriserne op til det Niveau, der var gældende i 1929. Tager man derimod det almindelige Detailpristal, saa er Prisdgangen fra 1929 til 1932 betydelig mindre, ca. 10 pCt. Man kan heraf se, at hvis man mere ensidigt havde lagt Vægt paa Fødevarerne, vilde de Indtægter, der reguleres ved Pristallet, have faaet et betydelig større Nedslag i den Periode, hvor Fødevarerpriserne laa lavt. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt at binde Pristalsberegningen mere ensidigt end nødvendigt til enkelte Varegrupper, hvis Priser er særlig udsat for at svinge stærkt. Det vilde heller ikke være overensstemmende med Formaalet, som er at give Udtryk for Prisniveauet og Pengenes Købekraft som Helhed.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget skal jeg sige, at der er indtil nu udbetalt i Gældssaneringsobligationer ca. 40 Mill. Kr., og der er i alt et Beløb af ca. 60 Mill. Kr. Der ligger et meget betydeligt Antal endnu ikke færdigbehandlede Andragender, og efter hvad man meddeler mig, anser man det for sandsynligt, at man i det hele vil komme til at disponere over et Beløb, der ligger omkring de bevilgede 100 Mill. Kr. Det forekommer mig derfor, at de Betragtninger, som jeg, da jeg havde Ordet, tidligere gjorde gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om at inddrage Akkordlaanene under Gældssaneringen, fremdeles fuldt ud staar ved Magt.

Endelig skal jeg med Hensyn til Haandværkerlaanene sige, at jeg angaaende Fremgangsmaaden over for disse Laan maa henholde mig til de Bemærkninger, jeg tidligere har fremsat, idet jeg paa ny understreger, at der fra Finansministeriet vil blive vist al den Hensyntagen, som disse Laans særlige Karakter og Laantagernes særlige Forhold kan give Anledning til.

Justitsministeren (Steincke): Jeg kan glædeligvis indlede med en uforbeholden Tak, denne Gang til det ærede Medlem Hr. Julin.

Det ærede Medlem Hr. Løje gennemgik en Sag, som han mente havde Interesse i videre Kredse, og spurgte, om det virkelig kunde være rigtigt, at Justitsministeriet havde nægtet vedkommende fri Proces. Jeg skal i den Anledning oplyse følgende.

Købmand S. E. Jensen, Græshave, købte i 1924 en Ejendom med en deri værende Købmandsforretning. Købesummen var 26 000 Kr., og Ejendommen kom ialt, efter at han nogle Aar senere havde forsynet den med nye Bygninger, til at staa